

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante LA

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

Pisculentus. Require in dictione piscosus
 Pisce. Regre in dictione pisa
 Pistor. Require i dic. pindo
 Pistrilla. Require in dictione pistrinum
 Pistrina. Require ibidem
 Pistrinu neut. & pistrina. fce. gñe: teste sup Adel
 phos Teretij Donato veteres prulerit. & for
 mat p diminutione pistrilla: testibz Diome. &
 Prif. At y'o Donat' nō a pistrino: sed a pistrina
 pistrillā fieri vult. Ait em: veteres absolute pi
 strinam dicebāt scemi. genere. Nam (vt pgr)
 pistrino pistrilla non cōuenit.
 Pistris. Regre in diction pistris.
 Pistris hui' pistris cum i lat. vtrobiz scribit.
 Pistris est: quē alas cētū vocāt. de q Virg. Im
 mani corpe pistris. Rufus Festus in Araro. Ce
 dit apex summa: q lux pistrice corruscat. Pistris
 item y' bale nomē fce. gñis est. Pistris hui' tris:
 cū i latino vtrobiz: genus est nauis. de q Vir.
 Velocē Mnesthe' agit acri remige pistrin
 Pism. Regre in dictione pisa.
 Pithagora. Require in dictione pithagoras.
 Pythagoras & pythagora in recto: teste Quin.
 prouulerūt: propriū fuit philosophi nomē: &
 scribitur cum y greco & th aspirato.
 Pithecula cū i latino & th aspirato: sequēte e & c
 exili scribit: est a Tortel. cū y greco & a in se
 cunda syllaba scribi pēcipiāt: insula est in mari
 Tyrrheno: teste Prole. in qua pitheculae plalis
 tm nume. opidum est. De quo Oui. lib. Meta.
 xiiij. Steriliq: locatas: colle pitheculas.
 Pitheculae. Require in dictione pithecula.
 P ante LA
 Placeta nō venit a placeo ces: vt cū Catho. som
 nauit Vgu. sed ab actō greco πλάκων
 τ & format: teste Var. de ling. lat. Mar. Cū mit
 tis turdū: vt mihi quadrūue placētā. Hora. in
 episto. Pane ego iam mellitis potiore placētis.
 Placeo places facit in ptō placui & placitus sum:
 testibz Seruio sup li. viij. aenei. & Prif. & corri
 pic la syllabā. Placo placas la syllabā pducit.
 Oui. Fastor. i. Mox ego cur quauis aliorū nu
 mina placēt. Idē lib. Meta. viij. Cēpta placent
 & stat sententia tradere mecum
 Placo. Require in dictione placeo.
 Planctus & plangor in vno scato dici pōt. Sta. li.
 Thæb. xij. Et furtum claro plangore fatent
 Plangor. Require in dictione planctus.
 Platan' cū i exili mas. & fce. gñis apud antiquos
 fuit: vt Caper testat et Proby: & tā qre q seun
 dae dedi. est: dicēte in Culice Virgi. Nā primū
 prona surgebāt valle patētes. Aereæ platan':
 inter q's impia lotos. Idē in geor. Et sterilis pla
 rani malos gessere valētes: arbor olim in Italia
 fuit: ex alieno in petita orbe: vt scripsit Plini'.
 Platea locus vocat latus & spatiosus: & pducit

mediā syl. quā etiā qñq: corripit Hora. in epist
 sto. Puræ sūt plateæ. Platea itē opidū est Cæli
 berie: dicēte Mar. Hic pigri colim' labore dul
 ci Boterdū: plateāq: cæliberis. Hæc sunt noia
 crassiora. Plateæ plu. tm nu. cū æ diph. in me
 dia & vltima syl. vrbs est Boetie: testibz Pro. et
 Lactan. grāmatico. de q meminit Papini' lib.
 Thæb. viij. dicēs. Nūciat excubijsvigiles assis
 se plateas. Plateæ itē eadē laturā: insula est in
 mari Lybico ex opposito ad Cyrenē: teste He
 rodoto lib. histo. iij.
 Plateæ. Regre in dictione platea.
 Plaudeo. Regre in dictione plaudo.
 Plaudo dis tertia. & plodo dis: testibz Diome. &
 Acrone sup artē poeti. Horatij dici pōt: gnetiā
 & secūda iug. plaudeo plaudes. Mar. Plaudē
 re nec cano plaudere: nec glaphyro. Hierony. i
 Ecclesiastico. ca. xij. Caput suū mouebit: & plau
 debit manum
 Plaustrum & plostrum dici potest: teste Priscia.
 P ante LE
 Plebes. Require in dictione plebs
 Plæbs vt tradit Apule. cū æ diph. scribit. Nā a
 πλάσιον: qd apud grecos in vsu nō est: nisi
 in cōpositōe. vt diplasion: polyplasion: plura
 litatēq: fecit deriuat. A q vt primā diphthōgi
 vocalē assūpsit. Prif. aut absq: diph. scribendū
 innuit. Ait em: ante duas psonātes finales diph
 thongū repiri nō posse: ante duplicē posse: vt
 fæx: faux. Finales intelligas: q. f. in eadē finit
 syllaba cū ipsa vocali. alioqn nō staret regula.
 Nā mæstus: vādo: palæstra cū æ diph. scribi
 tur: est diphthongū ipum gemina psonās vel
 terna sequat. Declinat etiā hæc plæbs hui' plæ
 bes: teste Prif. Luca. lib. iij. Nescit plebes ieiuna
 timere. Lucil. lib. v. Deficit alma ceres: nec plæ
 bes pane potitur. Stati' lib. Thæ. iij. At partē
 ex alia Cadmi Mauortia plebes. Salust. li. hist.
 i. Plebei tribuniciam potestatem.
 Plecto plectis facit in ptō plexi: teste Prif. in supi.
 plectū: teste eodē tractatu de participio. alij di
 cunt: q facit in ptō plexui. in supi. plexū. vnde
 Hiero. in li. Iudiciū. c. xvi. ait. Si septē crines ca
 pitis mei licio plexueris. & clare hūc circūliga
 tum terræ fixeris infirmus ero.
 Pleiades stellæ septē fuerūt Pleiones filia: a qua
 etiā sic cognitate sunt: q & vergiliae dicuntur.
 Plautus. Nec vesperugo: nec vergiliae occidūt.
 Oui. Fasto. iij. Pleiades incipiūt humeros rele
 uare paternos. qñq: sit tetralillaba d. ctio. Pro
 pertius. Non hæc pleiades faciūt: nec aquosus
 orion. Nonunq: abijcimus ei: & dicim' plades
 vt est etiam apud Stauū li. filuarū. i. Nec patēr
 Aegeas hiemes pladiumq: niuosum. Sydus et
 olenijs dignū petijisse sub astris
 P ante LI